

μίαν φοράν ; ἀφ' οὗ δὲ ἀρνεῖται πᾶσαν ἁμαρτίαν, δὲν στο-
χαζέσθε ὅτι θὰ σᾶς καταδιώξῃ εἰς τὸ τρομερὸν δικαστή-
ριον τῆς Δευτέρας παρουσίας δι' ἑβδομήκοντα ἁμαρτίας
τὰς ὁποίας τοῦ προεξωφλήσατε ἀπὸ τώρα ;

Εἶσθε παράδοχοι ἄνθρωποι, ἀδελφοὶ Ἀγγίνοι. Ὅταν
μίαν φοράν ἐβγήκειν ἓνας ἀφωρεσμένος, ἀσεβέστατος, κου-
τσός, με ξυλοπόδαρο, καὶ ἔγραψε τὰς «Ἐπιστολάς ἐνὸς
Ἀγγινιώτου» αἱ ὁποῖαι εἶνε αἰσχος διὰ τὸ Ἀγγίνιον, οὐδεὶς
οὐδὲ τὴν γλῶσσάν του ἐκίνησε, καὶ τὸρα μόνον ἡ εὐλα-
βειὰ σᾶς ἐπέπεσε κατὰ τῶν εὐλαβῶν νώτων τοῦ δυστυ-
χοῦς Ζηροκότα ;

Ὁ Χριστὸς εἶπεν : ἐκεῖνο τὸ ὅποιον σὲ ἐμβάλλει εἰς
πειρασμὸν καταστρεψέ το· ἂν εἶνε ὀφθαλμὸς σου ἐξόρυξέ
τον, ἂν εἶνε χεὶρ σου, ἀποκοψέ την· κατὰ τὴν λογικὴν
λοιπόν τοῦ Χριστοῦ σεῖς τὸρα ἔπρεπε νὰ εἶσθε κουλοί.

Μετανοήσατε, λοιπόν, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, νηστεύσατε
ἐκὼμῃ τρεῖς ἡμέρας, κάμετε ἐκὼμῃ μίαν λιτανίαν, καὶ
ἀρετὰς γονυκλισίας διὰ νὰ σᾶς συγχωρήσῃ ὁ Θεὸς καὶ
καταπέμψῃ ἐπὶ κεφαλῆς σᾶς τὴν θείαν καὶ παντοδύναμον
αὐτοῦ εὐλογίαν—ὄχι αὐτὴν ποῦ εἶχατε—ἀλλὰ τὴν ἄλλαν.

Ὁ ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς ὑμῶν

Ἄγαπίος

Ῥάπτης ἱερῶν ἐνδυμάτων.

ΜΠΟΥΜ! ΜΠΟΥΜ!

Ὁ Σέυμουρ ἐξύπνησε με ἥσυχο κεφάλι,
ἐλούσθη, κτενίσθη, ἐντύθη καλά,
ἔφαγε τὸ μπιφτέκι του με ὄρεξι μεγάλη,
τρεῖς ὀμελέταις, ὄρνιθες, σαλάτες καὶ μυαλά.
Τοῦ ἀνοῖξε τὴν ὄρεξι ὁ πρωινὸς ἀέρας,
καὶ ἔρροφηξε καὶ δύο τρεῖς μποτίλιες τῆς Μαρδίας.

Καὶ ἅμα πιά κατάλαβε τὸν ἑαυτὸ του ντοῦρο
σὲ βελουδένιο καναπέ ξαπλώθη με ῥαχάτι,
ἐκάπνισε σὰν θερρακλῆς τὸ τακτικὸ του ποῦρο,
καὶ σὰν νὰ στριφογύριζε μεσ' τὸ μυαλό του κατὶ.
Ἡ μοναξιά του ἔφερε μεγάλη στενοχώρια,
καὶ νὰ βουλιάζῃ τοῦρχετο τὰ γύρω του βαπόρια.

Κι' ἀφοῦ δὲν εἶχε τίποτα γιὰ νὰ διασκεδάσῃ,
ἀλλόκοτη τοῦ σάλεψε ἰδέα τὰ μυαλά·
τοῦ Ἀραμπῆ τὰ φρούρια ἐσκέφθη νὰ χαλάσῃ,
καὶ σὰν ζευζέκης ἄρχισε μονάχος νὰ γελά.
Splendid! ἐφώναξε εὐθύς, τοῦ ἤλθαν τὰ δαιμόνια,
καὶ ἐπρόσταξε ν' ἀνοῖζουσε τοῦ Ἀρμστρογγ τὰ κανόνια.

Καὶ τὰ κανόνια ἀνοῖξαν τὰ μαῦρα στόματά των,
καὶ νά! ἀρχίζει κεραυνῶν καὶ ἀστραπῶν πομπή!
βαρεῖα βαρεῖα ἐτράνταξε ἡ χώρα τῶν θαυμάτων,
καὶ ὄλα θάρτα χάλαστα τὰ κάστρα τ' Ἀραμπῆ.
Μπάμ! μπούμ! ὁ Νεῖλος βοῦίξε, κουνοῦν ἡ πυρακμίδες,
τρομάζουσε κροκόδειλοι, χταπόδια καὶ μαρίδες.

Τῶν σαρκοφάγων ἐξυπνοῦν τὰ σκέλεθρα ἐκεῖνα,
σηκόνεται κι' ὁ Ὁσίρις, ὁ Φθᾶς, ὁ βουὸς ὁ Ἄπις,
ἀπὸ τὸ φόβο μούσκεψε ἡ κάθε Ἀραπίνα,
καὶ κάθε φιλελεύθερος κι' ἀτρόμητος Ἀράπης.
Ὁλος ὁ κόσμος τρώμαξε μ' αὐτὸ τὸ κανονίδι,
καὶ διόλου δὲν τοῦ ἄρεσε τὸ Ἀγγλικὸ παιχνίδι.

Καὶ μούμιας ἐζωντάνεψε τοῦ Σέυμουρ ὁ κρότος,
εἰς τὸ φτεροὶ σηκώθηκαν τόσαι φυλαὶ καὶ γένη,
καὶ μόνο μεῖς κι' ὁ προσφιλὴς Γεώργιος ὁ πρῶτος
με τὴ βροντὴ ἔβρεθήκαμε καὶ πάλι κοιμισμένοι.
Μακάριοι οἱ Ἕλληνες κι' ὁ βασιλεὺς ἀκόμα,
ποῦ τίποτα δὲν τοὺς ξυπνᾷ· στοῦ ὕπνου των τὸ στρώμα.

Σὲ χαιρετῶ, ὦ Σέυμουρ, Ἐγγλέζε κανονιέρη!
Ἐρέθιζε τὰ νεῦρά μας με Ἀρμστρογγ κανονιαῖς,
συμμαζέψε τριγύρω σου τ' Ἀράπικο ἀσκέρι,
καὶ σκότωσε τὸν Ἀραμπῆ με δύο τρεῖς μπουνιαῖς.
Τὰ ψεύτικα κανόνια του με πρόκες νὰ καρφώσης,
κι' αὐτὸν τὸν ἴδιο μες ἴσ' αὐτὰ προσπάθησε νὰ χώσης.

Souris.

ΙΣΤΟΡΙΑ.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 27 Ἰουνίου 1882.

Κύριε Συντάκτα τοῦ **Μὴ Χάνεσαι**,

Οὐδεὶς τῶν παρευρεθέντων εἰς τὴν ἐν Κύθηρα θλιβεράν
μάχην, ἣν περιγράφει ἡ παρ' ὑμῶν ἄριστα συντασσομένη
ἐγκοίτος ἐφημερίς, οὐδεὶς ἀπέδωκε ποτε λόγον τραχύν ἢ
ἔργον σκληρὸν εἰς τὸν Τσίρον.

Οἱ τρεῖς φιλοπάτριδες ἥρωες ἐδολοφονήθησαν, διότι
ἄνευ ἀνάγκης ἐπυροβόλησε κατ' αὐτῶν ἐκ τῶν νώτων
τὸ ἀπόσπασμα τοῦ Χρυσοβέργη. Ὁ Τσίρος ἐλυπήθη διὰ
τὸ συμβᾶν ὡς ἐλυπήθη ἰδὼν τὰ πτώματα τῶν ἡρώων
φερόμενα ὑπὸ τοῦ ἀτμοδρόμωνος κατὰ διαταγὴν τοῦ
πλοιάρχου Μπαλάσκα ἐπὶ φορτηγίδος ἄπασα ἡ Ἐρμού-
πολις μόνον τὴν διαγωγὴν Χρυσοβέργη καὶ Μπαλάσκα
ἐμίσησεν.

Εἰς φιλαλήθης.

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ.

Ὁ κύριος Μ. γέρων ἀντισυνταγματάρχης ἔπεσε τὸ με-
σημέρι νὰ κοιμηθῇ κατὰ τὴν συνήθειάν του, ἀλλ' ἀκούει
νὰ κτυποῦν καὶ ἐξηγριωμένος καὶ βλασφημῶν με ταῖς
παντοφλαῖς του καὶ τὴν ρόμπα ντὲ κάμαρα σηκόνεται
καὶ πηγαίνει εἰς τὴν αἴθουσαν.

Καὶ τί βλέπει ;

Τὸν στρατιώτην του ἐπάνω εἰς μίαν σκάλαν παιδεύου-
μενον με κατὶ κερφιά.